Motion

1981/82: 1407

Ralf Lindström m. fl.

Muddringsverksamheten i statlig regi

Muddringsverksamhet i statlig regi har bedrivits sedan 1900-talets början. Från att tidigare ha ingått i sjöfartsverkets verksamhet överfördes den 1969 till vägverkets södra byggnadsdistrikt. Muddringsverksamheten har efter hand huvudsakligen blivit en serviceverksamhet åt kommuner, myndigheter samt hamn- och båtföreningar.

På grund av nedskärningar i hamnbyggandet har mudderflottan minskat kraftigt. I slutet av 1950-talet arbetade exempelvis tio mudderverk i statlig regi mot för närvarande endast fyra. De senaste två åren har sysselsättningen för mudderverken minskat ytterligare på grund av lågkonjunkturen och kommunernas sparverksamhet.

Regeringen beslutade den 10 juli 1980 att den statliga muddringsverksamheten skall överföras från vägverket till sjöfartsverket vid årsskiftet 1981-1982 under förutsättning att den inte uppvisat underskott under åren 1980–1981. Visade verksamheten underskott dessa år skall vägverket vidta åtgärder för avveckling.

1980 och 1981 kommer båda att bli förlustår, och sjöfartverket har förklarat sig inte villigt att överta vare sig hela eller någon del av muddringsflottan, varför vägverket nu arbetar med att avveckla muddringsverksamheten.

Under år 1981 har en arbetsgrupp på vägverkets uppdrag arbetat fram förslag till åtgärder för att få muddringsverksamheten lönsam. I en promemoria, avlämnad den 20 oktober 1981, redovisar gruppen ett förslag till nedbantning av verksamheten till en "miniflotta" där olönsamma delar föreslås bli avvecklade. Gruppen avslutar promemorian med följande förslag:

Arbetsgruppen föreslår att nedskärningen av flottan vidtas snarast och att fortsatt drift därefter sker hos vägverket tills erfarenhet erhållits av den nu föreslagna organisationen. En sådan "provperiod" bör omfatta en tid av cirka 5 år så att tillfälliga variationer i tillgången på muddringsarbeten inte blir utslagsgivande för den fortsata verksamheten. Gruppen finner det högst sannolikt att driften med en "miniflotta" skall bli lönsam och därmed trygga anställningen för den kvarvarande personalen. Skulle, mot all förmodan, muddringsvolymen minska så att full sysselsättning inte erhålls för muddringsenheterna, har personalen förklarat sig beredd att tillfälligtvis arbeta i land på vägverkets övriga arbetsplatser.

Gruppen föreslår alltså att mudderflottan skärs ned ytterligare, vilket möjliggör en minskning av antalet anställda från tolv till åtta. Med denna

nedskärning är arbetsgruppen övertygad om att det skall bli möjligt att få verksamheten att ge godtagbart resultat.

I en enkät där 61 kustkommuner svarat på frågan "Bedömer ni det vara värdefullt att staten innehar muddringskapacitet från service- och konkurrenssynpunkt" har 51 svarat Ja och 5 Nej.

Avhänder sig staten hela mudderflottan, kommer det att ge det enda på samma kuststräcka opererande privata mudderföretaget i det närmaste monopol på verksamheten. Enda tänkbara konkurrensen skulle vara utländska företag.

Med hänvisning till det ovanstående hemställs

att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts om statligt engagemang i muddringsverksamhet.

Stockholm den 26 januari 1982

RALF LINDSTRÖM (s)

ULLA JOHANSSON (s) HELGE KARLSSON (s)

KJELL NILSSON (s)